

Fantastická schizofrenie. Jde o uprchlíky vnucované Bruselem a Rusko

- CZ24 News | 17. května 2021

ČESKO: Víte, co je paradox? Když lepšolidi varují před útokem radikálních stoupenců islámu, ale velebí Evropskou unii za kvóty na uprchlíky, které nám bruselští pánové opět chtějí vnutit. Pojdme si to, vážení čtenáři, rozbít do konkrétních příkladů.

„Ona odvěta přitom nemusí na první pohled vůbec vypadat jako operace ruské rozvědky. Stejně jako se to nezdálo na samém začátku po výbuchu munice ve Vrběticích v roce 2014. Bezpečnostní složky se podle mých informací nyní obávají zejména jedné věci – a tou je část muslimské komunity, kterou se ruské tajné služby snaží již dlouho infiltrovat,” fantazíruje známý novinář Jaroslav Kmenta. Prý k takovým operacím mají být využiti muslimové, kteří se již zabydleli v zemích V4, tedy Visegrádské čtyřky, tedy v Česku, na Slovensku nebo v Maďarsku či v Polsku.

Kmenta jako jednoho z radikálů zmiňuje Leonida Kušnarenka, právníka a bývalého předsedu pražské muslimské obce. Proč skončil? Jen pro připomenutí, nabízel členům obce ozbrojenou pomoc. Jenže novinář z nějakého důvodu zapomněl zmínit, že Kušnarenko pochází z Ukrajiny a islám přijal v Karlových Varech. Není to Rus a k ruské národnosti se nehlásí.

Druhý příklad není pohádka o tajné buňce teroristů, ale nepříjemná pravda, kterou média hlavního proudu nezmiňují. Ona totiž není moc populární.

Evropská komisařka pro vnitřní věci Ylva Johanssonová vyzvala unijní státy, aby projevily solidaritu s Itálií, do které přes víkend na lodích připlulo více než 1 400 migrantů. EU prý potřebuje rychlé řešení do doby, než [bude přijat](#) Nový migrační pakt EU.

Jinými slovy to znamená: Brusel si neví s migrační vlnou opět a zase rady. Proto tlačí na členské státy, aby si vzaly uprchlíky. Začíná to čtrnácti sty migranty, ale jakmile se stavidla otevrou, bude to argument pro kvóty a celounijní přerozdělování uprchlíků bez principu dobrovolnosti.

Ta umanutost bruselských pánů je fascinující. Neustále a cílevědomě útočí na city členských států EU, aby uprchlíky přijaly. Protože to je jediná strategie, kterou Evropská unie má. Zastavit vlny migrantů neumí, integrovat je neumí, tak je alespoň nasadí do každé země.

O dvojím přístupu k uprchlíkům Sputnik hovořil se členem poslaneckého klubu SPD a místopředsedou sněmovního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj **Jiřím Kohoutkem**. „Někteří novináři, jak vidíme poměrně často, fungují spíše jako vlivoví agenti spolupracující se zpravodajskými službami či vyšetřovacími orgány, kteří prostřednictvím úniků informací z živých kauz a spisů rozehrávají nejrůznější politické a mediální hry. Často jde i o součást zpravodajských her a o šíření zjevných dezinformací. Podobně tomu bylo např. v případě tzv. ricinového agenta, což byla blamáž tajné služby i některých médií. A v tomto duchu vnímám i zvěsti pana Kmenty. Ano, Evropská komise v loňském roce představila tzv. reformu společné azylové a migrační politiky, pod názvem Nový pakt o migraci a azylu. A tento plán má za cíl, být v jiné, záludnější, formě než tomu bylo v roce 2015, přerozdělovat nelegální, především muslimské, migranty do Evropské unie do jejich jednotlivých členských států, a to i proti jejich vůli.

Ambicí návrhu je rozbourat dosavadní systém tzv. dublinských pravidel pro přistěhovalectví do Evropy, kdy migrant má povinnost požádat o azyl v tom státě, kde do Evropy vstoupí. A naopak, tento návrh se snaží rozložit zodpovědnost za neúspěšné navrácení migrantů, kterým byly žádosti o azyl zamítnuty (což je případ dvou třetin všech žadatelů o azyl), do zemí jejich původu, na všechny členské státy Evropské unie.

Nový migrační pakt tak počítá s tím, že když některá unijní země nahlásí tzv. kritický stav v oblasti počtu žádostí o azyl, vznikne ostatním členským státům povinnost solidarity. Evropská komise poté určí tzv. spravedlivý podíl (množství) žadatelů o azyl, které si jednotlivé členské země budou muset rozdělit.

A to buď přímo, za „odměnu“ deset tisíc euro za přijatého migranta, anebo tzv. na dálku, formou sponzorování a poté i praktického provádění návratů neúspěšných žadatelů o azyl do jejich domovských zemí. Pokud se tento návrh nezdaří zrealizovat do osmi měsíců, přebírá nelegálního migranta se vším všudy na své území ten stát, kterému byla solidarita nařízena. A tam má možnost zadržovat ho během procedury vyhošťování v detenci pouze maximálně dvakrát na dvanáct týdnů. Ve zbylém čase mu musí umožnit volný pohyb a živit ho.

Pokud bude vyhlášen stav tzv. absolutní krize, přebírá země s nařízenou solidaritou migranta - a starost o jeho vyhoštění - již po čtyřech měsících. O tom, kdy stav krize přechází do stavu absolutní krize, rozhoduje opět Evropská komise. Což znamená, že může cílovým státům de facto nadiktovat přemístit na své území nařízený počet migrantů,” říká politik.

Proč nám Brusel neustále vnucuje uprchlické kvóty? Nikdo s nimi přeci nesouhlasí...

„Jednak proto, že mnohé země EU mají s muslimskou ilegální migrací, kterou podporovali a často dosud podporují, velké vnitropolitické, bezpečnostní a finanční problémy, které chtějí vyvézt do zemí, které touto migrací zasaženy dosud nejsou, což jsou zejména země střední Evropy, včetně ČR. A zároveň jde i o politické a ekonomické oslabení států střední Evropy, prostřednictvím tohoto exportu migrantů, který těmto zemím přinese ohromné finanční náklady, zhoršení bezpečnostní situace a postupný rozklad společenského a právního řádu, jak to nyní například vidíme ve Francii, kde již část armády vyzývá prezidenta Macrona k zásahu proti muslimským imigrantům. A tito vojáci zároveň říkají, že pokud Macron nezasáhne, zasáhnou sami,” míní pan poslanec.

Nezapomnělo se u nás tak trochu na téma uprchlíků, které nám vnucuje Evropská unie?

„Určitě ano, a je to velká chyba. Bohužel období od loňského března je ve veřejném prostoru zcela ve znamení tematiky covidu, s výjimkou posledního měsíce, kdy ji doplňuje vrbětická kauza. Přitom za velmi nebezpečný považuje Nový migrační pakt i české ministerstvo vnitra, které k němu mj. uvádí: „Ačkoliv je v otázce solidarity zdůrazňována flexibilita solidárních opatření, dle návrhů uvedených v Paktu skrývají i tyto nově navržené formy solidarity úskalí, která by v určitých scénářích mohla vést k povinnosti relokovat na území členského státu nelegálně pobývajících osoby (např. v případech, že by se v rámci tzv. návratového sponzorství nepodařilo osoby do země tranzitu či původu navrátit).“

A ještě horší je, že o finální podobě Paktu již dle všeho zřejmě nebude hlasovat Evropská rada (předsedové vlád zemí) s možností zástupců členských států uplatnit veto, ale opět (jako v roce 2015 o prvních povinných migračních kvótách) Rada ministrů vnitra Evropské unie, kde se již rozhoduje většinovým způsobem a nesouhlasící menšina může být přehlasována. Mějme se opravdu na

pozoru!" myslí si poslanec za SPD Jiří Kohoutek.

Autor: Alena Novotná

Zdroj: <https://cz.sputniknews.com/>